

29-06-2017, Ar-Raqqah

Beste edelachtbare,

Een aantal jaren geleden ben ik met een broeder naar Syrië vertrokken. Ik ben er heen gegaan om de kinderen, vrouwen en mannen te helpen die worden geterroriseerd door de tiran Assad. Eenmaal aangekomen in Syrië hebben ik en mijn broeder zich aangesloten als soldaten bij een strijdende partij.

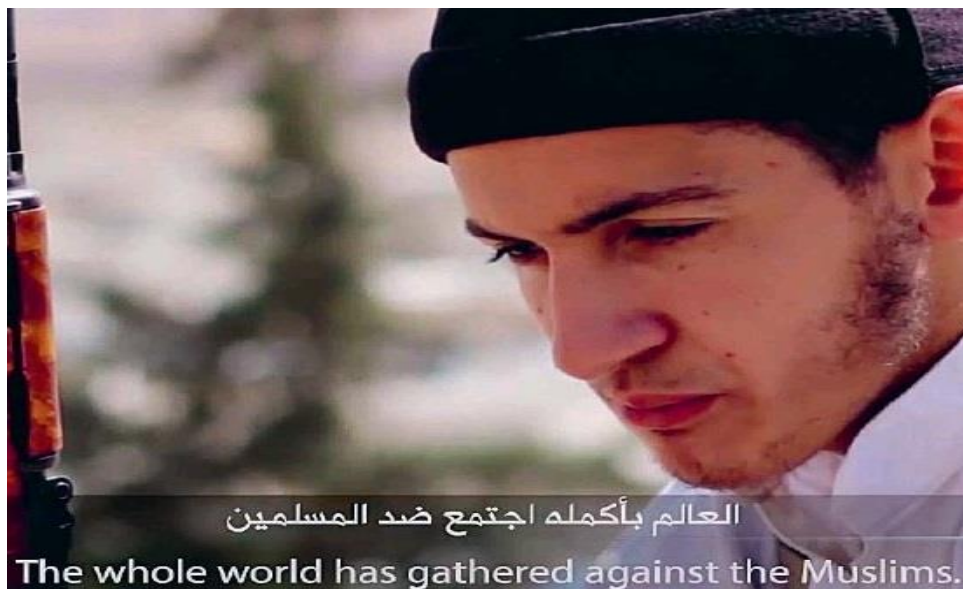
Ik had al verwacht terug te zijn in Nederland, want ik was zo naïef te denken dat de burgeroorlog in Syrië binnen twee jaar voorbij zou zijn.

Ik heb er met mijn volle verstand voor gekozen om een soldaat te worden in Syrië. Maar ik heb niet gekozen voor een Rechtszaak, waarbij ik een terrorist word genoemd door het OM en de media in Nederland.

Is het strafbaar wat ik doe? (een bevolking beschermen). Dit vraag ik me af, want het leger waar ik in zit wil Assad afzetten. De meeste slachtoffers in Syrië vallen door Assad, zelfs ad-Dawlah al-Islāmiyah fī 'l-'Irāq wa-sh-Shām heeft minder burgers (per ongeluk) gedood.

In deze brief probeer ik niet mijn onschuld te bewijzen dat zal ik bij aankomst in Nederland proberen te doen als ik een eerlijk proces krijg. Maar ik wil wel vermelden dat ik in de interviews van de Revu en Telegraaf niet juist geciteerd ben. Ik heb nooit bekend of ontkend dat ik bij ad-Dawlah al-Islāmiyah fī 'l-'Irāq wa-sh-Shām zit.

Mocht ik overlijden dan ga ik er vanuit dat jullie mij, mijn familie en vrienden niet met rust zullen laten en door zullen procederen. Daarom wil ik op deze manier mijn laatste woord geven namelijk: dat ik onschuldig en trots ben, want ik heb mijn leven gegeven om andere te beschermen. Mocht ik overleden zijn besef dan dat ik glimlachend sterf, want een glimlach om een nederlaag is een eindoverwinning.

Hoogachtend,

Marouane Ibn Rachid Boulahyani